

Popiežiaus Pranciškaus žinia 28-osios Pasaulinės ligonių dienos proga

Popiežius Pranciškus

Žinia 28-osios Pasaulinės ligonių dienos proga (2020 m.)

2020 m. vasario 11 d.

„Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti: aš jus atgaivinsiu!“ (Mt 11, 28)

1. Jėzaus tariami žodžiai: „Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti: aš jus atgaivinsiu!“ (Mt 11, 28), nurodo slėpiningą malonės kelią, apsiareiškiantį paprastiesiems ir teikiantį atgaivą išsekusiems ir nuvargusiems. Tie žodžiai reiškia Žmogaus Sūnaus Jėzaus Kristaus solidarumą su prislėgta ir kenčiančia žmonija. Kiek daug žmonių kenčia kūnu ir dvasia! Jėzus Kristus visus kviečia: „Ateikite pas mane“, ir žada paguodą bei atgaivą. „Kai Jėzus tai sako, jis turi prieš akis žmones, kuriuos kasdien sutinka Galilėjos keliuose. Daug paprastų, vargingų žmonių, ligonių, nusidėjėlių, atsidūrusių visuomenės nuošalėje dėl įstatymo naštos ir socialinės sistemos spaudos... Tie žmonės visada sekdamo jį klausydami jo žodžio – viltį teikiančio žodžio“ (Viešpaties angelo malda, 2014 m. liepos 6 d.).

28-osios Pasaulinės ligonių dienos proga Jėzus kviečia ligonius, prislėgtuosius ir vargšus, kurie supranta, kad jie visiškai priklauso nuo Dievo ir kad jiems, išbandymų naštos sužeistiems, reikia išgydymo. Žmonėms, nerimaujantiems dėl savo trapumo, kančios ar silpnumo, Jėzus Kristus neprimeta įstatymų, bet dovanoja savo gailestingumą, savo asmens atnaujinančią galią. Jėzus žvelgia į sužeistą žmoniją. Jis turi skvarbias akis, kuriomis įžvelgia žmogaus gelmę. Jo žvilgsnis abejingai nebėgioja, bet yra sutelktas, apima visą žmogų, kiekvieną priima atsižvelgdamas į jo sveikatos būklę, nė vieno neatmeta, visus kviečia įžengti į Jo gyvenimą ir patirti švelnumą.

2. Kodėl Jėzus Kristus puoselėja tokius jausmus? Nes jis pats tapo silpnas, patyrė žmogiškąją kančią ir po to priėmė pastiprinimą iš Tėvo. Tik tas, kuris asmeniškai išgyvena šią patirtį, galės paguosti kitą. Yra įvairių sunkios kančios formų: tai neišgydomos ir chroniškos ligos, psichikos ligos, negalavimai, reikalaujantys reabilitacijos arba paliatyviosios slaugos, įvairūs neįgalumai, vaikystės ar senatvės ligos... Tokiomis aplinkybėmis kartais pritrūksta žmogiško santykio, todėl siekiant visuminio žmogaus išgydymo būtina rasti asmeninę prieigą prie paciento, gydymą papildant slauga. Sirgdamas žmogus jaučia, kad kyla grėsmė ne tik jo fiziniam integralumui, bet ir santykių, intelekto, jausmų bei dvasinei sričiai; todėl šalia terapijos žmogus laukia pagalbos, rūpinimosi ir dėmesio... trumpai tariant – meilės. Greta ligonio yra jo šeima, kuri taip pat kenčia, jai irgi reikia paguodos ir artumo.

3. Brangūs ligoniai, broliai ir seserys, jūsų liga ypatingu būdu įrašo jus tarp tų „vargstančių ir prislėgtųjų“, patraukiančių Jėzaus žvilgsnį ir širdį. Iš ten kyla šviesa jūsų tamsos momentais ir viltis jūsų paguodai. Jėzus jus kviečia ateiti pas jį: „Ateikite.“ Jame rasite jėgų įveikti kūno ir dvasios „naktyje“ kylančius nuogaštavimus bei klausimus. Kristus nedavė mums recepto, bet savo kančia, mirtimi ir prisikėlimu išlaisvina mus nuo blogio spaudos.

Tokios būklės jums tikrai reikia vietos, kur galėtumėte atsigaiivinti. Bažnyčia vis labiau ir geriau nori būti Gerojo Samariečio – Kristaus „užeigos namais“ (plg. Lk 10, 34), tai yra namais, kur galite rasti Jo malonę, pasireiškiančią šeimynišku artumu, priėmimu, pastiprinimu. Tuose namuose sutiksime trapių ir Dievo gailestingumo išgydytų žmonių, kurie mokės pagelbėti jums nešti kryžių, savo žaizdose pamatyti prošvaisčių, pro kurias, nepaisydami ligos, galėsite pažvelgti į perspektyvą, savo gyvenimui gauti šviesos ir oro.

Šią ligonių pastiprinimo ir atgaivos veiklą vykdo sveikatos apsaugos darbuotojai: gydytojai, slaugytojai, medicinos bei administracijos personalas, pagalbinais darbuotojai ir savanoriai; kompetentingai veikdami jie leidžia pajusti Kristaus buvimą – Jis teikia paguodą, rūpinasi ligoniu, slaugo jo žaizdas. Tačiau jie taip pat yra vyrai ir moterys, turintys silpnų bei ligų. Jų atžvilgiu ypač tinka žodžiai: „Gavę Kristaus pastiprinimą ir paguodą savo ruožtu esame kviečiami tapti pastiprinimu ir paguoda broliams, su romumu ir nuolankumu sekdami Mokytojo pavyzdžiu“ (Viešpaties angelo malda, 2014 m. liepos 6 d.).

4. Brangūs sveikatos apsaugos darbuotojai, kiekviena diagnostikos, terapijos, tiriamoji veikla, gydymo ar reabilitacijos priemonė skiriama ligonio asmeniui, o sąvoka asmuo visuomet pirmesnė už apibūdinimą sergantis. Todėl jūsų veikimas tebūna visada orientuotas į asmens orumą ir gyvybę, jokia forma nepriimant eutanazijos, asistuojamos savižudybės ar gyvybės nutraukimo net nepagydomos ligos atveju.

Pajutę medicinos mokslo ribotumą ir net nepajėgumą susidūrus su vis problemiškesniais klinikiniais atvejais ir nepalankiomis diagnozėmis, esate kviečiami atsiverti transcendentinei sričiai, kuri gali atskleisti jūsų profesijos giliausią prasmę. Atminkime, kad gyvybė šventa ir priklauso Dievui, todėl yra neliečiama ir nevalia ja disponuoti (plg. Instr. Donum vitae, 5; Encikl. Evangelium vitae, 29–53). Gyvybę privalu priimti, saugoti, gerbti ir jai tarnauti nuo gimimo iki mirties; to reikalauja tiek protas, tiek ir tikėjimas į Dievą, kuris yra gyvybės Autorius. Kai kuriais atvejais sąžinės prieštaravimas tampa būtinu pasirinkimu, kad galėtumėte nuosekliai laikytis šio „taip“ gyvybės ir asmens atžvilgiu. Kiekvienu atveju krikščioniškos meilės gavinamas jūsų profesionalumas bus geriausia tarnystė pamatinei žmogaus teisei, teisei į gyvybę. Kai nesugebėsite išgydyti, visuomet galėsite pasirūpinti ligoniu gestais ir procedūromis, teikiančiomis jam palengvinimą ir atgaivą.

Deja, kai kur dėl karų ar ginkluotų konfliktų būna atakuojamas medicinos personalas ir struktūros, kuriose priimami ligoniai. Kai kuriuose regionuose politinė valdžia siekia savo naudai manipuliuoti medicinos pagalba apribodama teisėtą mediko profesijos autonomiją. Iš tikrųjų niekam neatneša naudos, kai puolami tie, kurie aukojasi tarnaudami kenčiantiems visuomenės nariams.

5. Šios 28-osios Pasaulinės ligonių dienos proga mąstau apie daugelį visame pasaulyje brolių ir seserų, kuriems gydymas nepasiekiamas, nes jie gyvena varge. Todėl kreipiuosi į visose pasaulio šalyse esančias sveikatos apsaugos institucijas ir vyriausybes, kad jos neapleistų socialinio

teisingumo paisydamos vien ekonominių aspektų. Linkiu, kad būtų bendradarbiaujama jungiant solidarumo ir subsidiarumo principus, užtikrinant visiems prieigą prie tinkamos medicinos pagalbos, siekiant saugoti sveikatą ir ją atgauti. Nuoširdžiai dėkoju savanoriams, tarnaujantiems ligoniams ir dažnai papildantiems tai, ko stinga struktūroms, švelnumo ir artumo gestais atspindintiems Kristaus Gerojo Samariečio atvaizdą.

Visus, kurie neša ligos našta, drauge su jų šeimų artimaisiais, taip pat visus sveikatos apsaugos darbuotojus pavedu Švenčiausiajai Mergelei Marijai, Ligonių Sveikatai. Visiems laiduoju savo artumą maldoje ir iš širdies teikiu apaštališkąjį palaiminimą.

Iš Vatikano, 2020 m. sausio 3 -ioji, Švč. Jėzaus Vardo minėjimo diena

Pranciškus